

Veranderingen in de AWBZ

nieuwe wet slecht voor verslavingsopvang

Verlag studieweekend van de cliëntenraden verslavingszorg

Bij één van de verslavingsinstellingen werd geconstateerd dat er alcohol (alcoholsmaakversterker) in de warme maaltijden was verwerkt. De cliëntenraad van de desbetreffende instelling moest het signaal afgeven dat de menukaart moest worden aangepast. Dit soort fenomenen kreeg ik het afgelopen voorjaar te horen tijdens het studieweekend in Driebergen. Net zo als dat ik altijd heb gedacht dat de Jellinek de 'grootste' verslavingsinstelling binnen de zorg is. Nou zeker niet de grootste, maar wel één van de belangrijkste werd gezegd.

Zo'n 80 vertegenwoordigers van 15 cliëntenraden uit de verslavingszorg waren bijeen om ervaringen uit te wisselen en te discussiëren over de ontwikkelingen in de maatschappij en de verslavingszorg.

De 'zorg' die voor dit weekend op tafel lag is de zorg over wat deze regering van plan is volgend jaar te gaan doen. Veranderingen in de AWBZ* hangt ons boven het hoofd. De komende wet WMO*, is uiteindelijk bedoeld om te bezuinigen. Nu is besparing op zichzelf niet zo kwalijk als je maar goed weet waarop en vooral hoe?

Waar gaat het over?

Het ministerie van VWS* heeft aangegeven dat de AWBZ in de toekomst alleen bestemd zou moeten zijn voor de langdurige, continue, 'onverzekerbare' zorg. Alle andere, *op genezing gerichte* zorg zou betaald moeten worden uit de 'basisverzekering' die per 1 januari 2006 de ziekenfondsverzekering en particuliere basisverzekering zal vervangen. Maar het kabinet laat zich nog niet duidelijk uit over WAT er dan wel allemaal in die basisverzekering wordt opgenomen. Dat is inderdaad de vraag, wat wèl en wat niet?

Solidariteit

De regering zegt dat de belangrijkste reden voor de stelselherziening is een einde te maken aan de onduidelijkheid voor de burger. Dat klinkt mooi maar is dat zo? In het kort gezegd doet de regering een groter beroep op de eigen draagkracht van burgers; een aantal verzekerde rechten zullen daardoor verdwijnen. Een nieuwe "Wet Maatschappelijke Ondersteuning" (WMO) zal de *lichtere vormen van hulp en ondersteuning* door de gemeenten laten organiseren; deze worden dus verantwoordelijk voor de uitvoering, èn misschien ligt daar wel het probleem. De gemeente is vrij op basis van de lokale behoefte te beslissen welke voorziening zij wil

ondersteunen en welke niet. Gemeenten denken bij ambulante verslavingszorg aan veiligheid op straat; men zou de vernieuwing van lantaarnpalen voorrang kunnen geven boven de zorgvragers. Het grootste probleem bij de nieuwe wet WMO is echter de rechtsonzekerheid. De vraag wordt wat gemeenten uit haar begroting kwijt willen zijn aan mensen die bijvoorbeeld hulp uit de verslavingszorg nodig hebben. Dat gemeenten gaan bepalen wie welke zorg krijgt, is een flinke stap terug in de tijd. De vertegenwoordigers van 15 cliëntenraden uit de verslavingszorg hebben inmiddels actie ondernomen door de politiek een manifest aan te bieden. Hier staat o.a. in dat het over te hevelen geld van de AWBZ naar de WMO onverkort dient te worden overgedragen naar de WMO-(kern)gemeenten en bovendien geormerkt voor de verslavingszorg. Over de andere negen stellingen zal het O-nummer u in het volgend nummer berichten, evenals over de politieke ontwikkelingen omtrent deze voor de verslavingszorg te gevoelige wetgeving.

Kees C. Keuch.

* AWBZ= Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten

* WMO = Wet Maatschappelijk Ondersteuning

* VWS = ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

In discussie met CDA kamerlid Cisca Joldersma. ('We moeten ons terughoudend opstellen als het om de inhoud van wetenschappelijk onderzoek gaat.' Ze vindt de Hollandse cannabis te sterk en te schadelijk). Achter haar Bani en Marijke van de Jellinek Cliëntenraad.

foto Kees C. Keuch